

Geur van bloemen

Geur van bloemen
Wind in de bomen
Teveel om op te noemen
Ik ga mezelf tegenkomen

In de diepste wegen
Verborgen in wie ik ben
Kom ik mezelf tegen
Die ik niet zo herken

Wat ik denk dat ik vind
Is er niet te zoeken
Mijn ziel als kind
Is angstig verborgen in donkere hoeken

Licht schijnt in mijn ogen
Zon die ik niet ken
Warmte van mededogen
Van een thuis die ik herken

Ik verlang en keer weer
Naar mijn thuis van ooit
En elke keer
Verlang ik opnieuw naar nooit

Voestrappen in het zand
Terugkerend naar ergens
Dwalend door een land
Komende van nergens.

Viviane